

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sălbaticii nostri.

O nouă barbarie ni-se comunică, o barbarie, care ne face să tremurăm de frică și de indignare și să ne punem în treabă: asta-i „pacea”, cu care ne amenințați? Asta-i libertatea, ce ni-o cereți? Asta-i cultura noastră? Asta-i dreptatea, de care pomeniți?

Geaba spuneți voi vorbe de adevărate, când bestiile voastre, trimise să țină ordine în sate, bat poporul, îl terorizează, îl schingie, până să-i scoată ochii, să-i verse sângele chiar în casele de oficiu, să-i turbure afacerile, să-l facă incapabil de trai.

Eată cel mai nou cas, întâmplat ieri, în țeara asta nenorocită.

În comuna Sebeșul-mic neguțătorul Nicolae Sas și tânărul Adam Roman, după ce au petrecut împreună într-o cârcimă din comună, au plecat în pace, liniștiți acasă.

Pe drum îi întâlnesc gendarmii din comună. Unul dintre ei, Maghiar, este venit abia de opt zile în sat. Eată la ce au venit: Ei au chemat cu șiretlic pe Sasul și Roman în „cancelaria” lor, au închis pe Roman în tindă, au dus pe celălalt Român în cancelarie, a cărei ușă au închis-o, pentru-ca Roman să nu poată sări în ajutor și...

Începuseră mișcările bestiilor, începuseră mișcările, care caracterizează spiritul gendarmeriei, începuseră cruzimea, care este de mai profundă decât a Curzilor din țară.

Sasul a fost lovit cu pușca în piept, în piept pe spate, bătut cu pumnii pe față, pe față pe podiți sângele; atunci l-au pus pe șuturi, l-au șters sângele cu propria cravată, și l-au bătut enă...

De ce?

Nu știu nimeni, nu pricepe nimeni. Astfel Curzii nostri au torturat pe Nicolae Sas, și atunci ochii sunt vinși de dur, care azi vede dublu etc.

Am văzut cu ochii nostri pe acest șar și am rămas îngrozit de ferocitatea cu care bestia uniformată l-a torturat.

Sfârșind gendarmii cu Sas, l-au dat afară și au condus pe Adam Roman în țară și au început cu el operațiunea de tortură orientală. Roman ne asigură, că puțin de 40 de palme l-au dat și, vestindu-ne, soldatul M. Sale a rămas de indignare.

Eată chipul celui gendarm, pe care un guvern maghiar îl susține în slujbă.

Se poate, ca pace să facem noi aici? Se poate ca în această a doua Armenie, în Ardeal, să fim copii liniștiți, când astfel de casuri se repetă mereu?

Noi nu stăm buni că cu acest sistem vom ajunge la stabilirea unor stări, de care nici noi nici Maghiarii nu se vor pute felicită.

Deschiderea parlamentului. Azi se deschide Dieta maghiară. Măne probabil că se vor face și interpelări.

Se anunță în același timp, că la mișcarea inițiată de congregațiunea comitatului Bichiș pentru revisuirea legii electorale, s'au alăturat până acum comitatele Baranya, Győr, Mosony și Arad.

Dintre comitatele ardelenene nu s'a pronunțat nici unul pentru revisuire.

Se înțelege: Ungurii și-ar tăia astfel creanga de sub picioare.

Un kossuthist despre grațiere.

„Nemzeti Ujság” dela 25 Septembrie publică un interviu cu l-a avut un redactor al său cu Eötvös Károlyi, amicul și sfătuitorul lui Kossuth Ferencz. Fiind vorba despre martiri, Eötvös a zis următoarele:

„Grațierea, după părerea mea, a fost numai o urmărire a schimbării înspre pace a lucrurilor. Ear' cauza acestei schimbări o ved și eu parte în întrevăderea dela Ischl, parte în faptul, că sursele Ligei au scăzut”.

Astfel de explicațiune, într'adevăr, numai un avocat rabulistic, ca Eötvös, e în stare să dea despre „grațiere”.

Camerele comerciale croate, cari s'au întrunit în zilele acestea, au deliberat, între alte chestiuni, și asupra nomenclaturii oficiilor telegrafice din Croația, unde s'au introdus nume de comune cu toată necunoscută și schimbate, precum „Zimony”, „Kapronca”, „Alsó-Lapac” etc. Din cauza aceasta se ivesc greutăți cu deosebire când se telegrafează din străinătate în Croația sau în Slavonia, deoarece oficiantii străini, nu pot afla în registrele lor adevăratele nume ale acestor comune. Adunarea decide ca toate trei camerele să remonstreze în contra acestei schimbări de nume a comunelor la congresul internațional telegrafic, ce se va

ține în anul viitor. Afară de aceea, camera din Agram va înainta o reprezentanțiune în afacerea aceasta la ministrul unguresc de comerț, pe care o vor subscrie și celelalte camere. Această reprezentanțiune, i-se va aduce în același timp și la cunoștința banului croat.

Martirii în Budapesta.

(Detaliuri pentru lămurirea situației.)

Correspondentul foi noastre a avut privilegiu să vorbească cu un fruntaș membru liberat din temniță al comitetului național, dela care a aflat amănunte cu privire la cele ce au făcut martirii nostri după eliberare în Budapesta. Eată scri-soarea corespondentului nostru:

Budapesta, 24 Septembrie.

Onorată Redacție!

În 16 a lunii curente — după-cum știți deja — au fost eliberați din temniță iubiții nostri martiri. Detaliurile împreunate cu în-suși faptul eliberării sunt deja aduse la cunoștința publicului nostru. Continuăm acum cu raportarea acelor detalii, care toate împreună constituie elementele de judecată asupra întregii proceduri a martirilor.

Îndată după eliberare s'au întrunit atât în Vaț cât și în Seghedin și s'au consultat despre cele ce au să facă la moment.

Constatărea a decurs pe lângă chestia despre modalitatea cum să se depună mulțumita la treptele prealtnului Tron.

Situația ce le stetea înainte, numai decât a adus cu sine și lămurirea: și cu unanimitate s'a luat hotărârea ca mulțumita lor adăcă să o aducă la cunoștința înaltului Tron, prin o adresă omagială înaltă de toți membrii comitetului eliberați din grația Maiestății Sale.

Și fiindcă actul prealtn de grație li-s'a comunicat prin ministrul de justiție, părările tuturor s'a întrunit și în punctul acela, că adresa omagială trebuie să o susțearnă prin mijlocirea ministrului de resort, prin care li-s'a comunicat și grația Maiestății Sale.

Cu aceasta au fost în clar cu toții deja din primele momente, este deci de prisos să apeler la bunul simț și tact politică să constatăm din capul locului, că în situația dată, ori-ce altă hotărâre era imposibilă.

Textul adresei omagiale a fost numai decât statorit și s'au luat măsuri pentru a se pute prezenta în forma cuvenită. Immediat s'a telegrafat după dnii Rubin Patitia la Alba-Iulia și Mihail Velici la Chișeneu, ca să vină fără amănare în capitală, să subscrie adresa făcută gata. Aceasta s'a făcut în 18 Sept. n. până la 6 seara. Martirii din Vaț

s'au refors la familiile lor în Vaț, cu acel cuvânt, că pe când vor sosi cei doi doni plecați deja acasă, vor veni și ei să subscrie cu toții adresa.

În ziua următoare, în 19 Sept. n., s'au continuat consfăturile și s'au luat hotărârea, că pentru lămurirea situației și spre inaugurarea activității politice a acestor membri ai comitetului național, eliberați din temniță, să dea un cuvânt public de salutare către poporul român, și această salutare deasemeni să fie înaltă de toți eliberații.

Combinând aceste și alte agenda și preocupări fiind neconținți și în primul loc de gândul, că mulțumita lor să ajungă cât mai curând și cu toată siguranța la mâna Maiestății Sale, au aflat că cu soarta adresei proiectate ajung într-o situație de tot delicată. Anume Maiestatea Sa sosește în Cluj în 22 Sept. în orele de dimineață. Membrii invitați pe cale telegrafică nu pot sosi destul de timpuriu ca așteptând și înălțura lor adresa omagială, pe aceeași zi să sosească la cunoștința prealtnă a Maiestății Sale prin mijlocirea ministrului de resort (justiție). De altă parte li-a venit la cunoștință, că presidential consiliului de ministri încă din 19 Sept. seara pleacă spre întimpinarea Maiestății Sale însoțit de mai mulți colegi ai săi și între alții eventual și de ministrul de justiție. Zilele treceau și expresiunea mulțumitei martirilor grațiați întârzia; din întârzierea aceasta putea să se nască un inconvenient foarte grav — natural în defavorul sentimentului de datorie a celor ce s'au împărțit din grația Maiestății Sale și dușmanii puteau să exploateze ușor împregiurarea aceasta și în defavorul chestiunii naționale.

Astfel stând lucrurile, în 19 c. la orele 4 p. m. s'a luat hotărârea ca 2 membri din comitet numai decât să meargă la ministrul president Bányi, rugându-l să binevoască a talnați cu graiu viu înaintea Maiestății Sale mulțumita celor liberați și până când o vor face înșiși prin o adresă făcută în scris, despre ce asemenea să binevoască a-l preveni pe Maiestatea Sa. Așa au plecat la orele 5 d. a. dnii Dr. V. Lucaciu și Iuliu Coroianu la palatul presidential, unde imediat au și fost primiți cu multă preveniență. Cu acest privilegiu dl. Dr. V. Lucaciu a rostit următoarele cuvinte:

„Excelență!”

„Cu cea mai adâncă mulțumită am primit actual prealtn prin care M. Sa cesară și regală apostolică, preabunul nostru Monarch ni-a redat libertatea. Cea mai ferbinte dorință a noastră este și a fost din primul moment, ca mulțumita noastră adăcă simțită, împreună cu expresiunea de supunere leală și neînfrântă fidelitate să fie de-

„puse pe treptele înaltului tron, într-o adresă omagială, pe care o subscriem toți, câți ni-am împărțit din grația prealtnă. Subscrierea acestei adrese omagiale suferă întârziare din cauză că unii dintre confrății nostri încă nu sunt prezenți.

„Dorința noastră a tuturor este, ca mulțumita noastră să ajungă cât mai curând la prealtnă cunoștință, de altă parte ne-au venit la cunoștință, că Excelența Voastră încă în seara aceasta plecați la Cluj spre întimpinarea M. Sale.

„Între aceste împregiurări ne prezentăm cu toată onoarea înaintea Ex. Voastre cu două respectuoase rugări. Vă rugăm întâiu „Excelență să binevoiți a exprima cu prima ocaziune ce vi-se dă înaintea M. Sa, că adresa și regale apostolice, sentimentele noastre de cea mai adâncă mulțumită pentru grația prealtnă a M. Sale; și a doua ne rugăm să binevoiți a-l preveni pe M. Sa, că adresa omagială mai nainte amintită, îndată-ce va fi subscrisă, o vom depune la treptele înaltului Tron prin mijlocirea înaltului guvern al M. Sale.

„Și acum inspirați de sentimentele cele mai leale de fidelitate către Maiestatea Sa, înima noastră rostește ferbinte rugare către Dumnezeu puterilor, ca M. Sa cesară și apostolică regală, într-o mulțime an să trăiască!”

Ministrul-president a răspuns, că-i pare foarte bine, de expresiunea sinceră a sentimentelor de devotament și fidelitate către M. Sa, și că la proxima ocaziune, care va fi în orele de dimineață ale zilei de 22 c. în Cluj va interpreta fidel rugarea eliberaților M. Sale, asigurându-i totodată pe membrii deputațiunii, că guvernul va subțerne cu toată plăcerea și actul de mulțumită a eliberaților care se va prezenta în scris spre subțernere înaltului Tron.

Sunt de cea mai mare însemnătate cuvintele: ce le-a pronunțat ministrul-president în următoarele, de aceea le reproducem aici verbal:

„Actul prealtn de grațiere a M. Sale este un act absolut Maestatic, și guvernul astfel vi-l-a și comunicat. Nici o condițiune, nici un angagiament nu s'a pus nici dintr-o parte”.

În conversațiunea urmată de ministrul-president pe baza acestei enunțațiuni s'a constatat, că în situațiunea creată prin eliberarea martirilor nostri, politica partidului național a rămas absolut neatinată.

În ziua următoare, 20 curent, cu trenul de dimineață a sosit dl. R. Patitia, și așa lipsia numai dl. Mih. Veliciu dela actul de subscriere. În decursul acestei zile, iubiții nostri martiri s'au sfătuit despre agendele ulterioare și lu-

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Prin Elveția.

(Impresii din călătorie).

I.

Parizi. — Rinul. — Lacurile și munții. — La Zürich și pe Uetliberg. — Italianii ve-elii.

Rece și nesimțitor de ai fi față de frumetea naturii, și totuși, după-ce ai colindat mai o singură zi prin Elveția, va trebui să ai extasi, și întocmai după-cum un pământ peșcărit își pleacă, în cele din urmă, geul la altarul dumnezeesc, așa va trece închin și tu înaintea măreției, pe care a daruit-o cu atâta belșug acest

ajuns în valea Mainei și am lung de sate și orașe, cu case, cu păduri cultivate, cu câmpuri, cu grădini, prin mijlocul cărora Maina curge veselă, alia apucăm să ajung Rinul, cu-că cetăseam, că nu se poate un fluviu mândru pe lume. Ear' după-ce o zi în-gă mi-am desfătat sufletul, privind Rinul, astăzi, imi ziceam: Nu, păreche nu poate fi Rinul; el este o minune, unde frumetea creat de natură este încă perfecționată până omenească. Apa îi e limpede ca cristalul. Cărușii liniștiți, și printre țărnițe de se, ale căror coaste sunt pline cu vie, în-fundate cu nespusă grijă și osteneală: fie-nă tablă de via și împrejmuată cu zid, ba multe locuri chiar și în giurul a 5—6 bu-de via este zid de piatră, contra ape

distrugătoare. Pe virfurile de deal mai stăncose sunt castele, cari au adăpostit odată pe vitejii cavaleri și pe frumoasele lor femei. Azi cele mai multe sunt prefăcute în hotele. Și ziua întreagă te duce trenul, dela Frankfurt până la Colonia, tot așa, printre frumuseți, printre comune toate ca cele mai aalese orașe dela noi și drumuri de țeară tăiate în piatră... Numai acum înțeleg ura cea mare a Francezilor contra Germanilor, care le-a luat Rinul și forța cu care Germanii au luptat pentru-ca să recâștige Rinul!

Umbland prin Elveția, am uitat și Maina și Rinul și numai acum mi explic emigrația mare de oameni, despre care auzisem, că în lunile de vară umple acest raiu pământesc... Nicăiri așa aer îmbalsamat: respirându-l, parcă simți cum îți întărește ființa întreagă; iarba de prin văi e mai verde ca aiurea; îți desfată ochii, de parcă ai fi un părinte fericit, care te uita la copiii tăi sănătoși, cuminiți și frumoși. Soarele nu e cald, încăt se-i simți ferbinteala, ci parcă e numai pentru-ca să lumineze virfurile de munți și să-i prezente acel aspect magnific, pe care mii de oameni, din toată lumea, merg din-adins să-l vadă de pe Rigi și muntele Pilat, unde îndeosebi răsăritul de soare e un aspect ce face să rămână înmărmuriți, extasiati și cei mai încăpăținați de reci Englezi. D'apoi mulțimea de lacuri, unele adânci ca marea, și toate de un albastru, că nici al ochilor albaștri nu pot fi mai dulce... Și munții maiestoi, cu virfurile albe, veșnic străjuind iubitori peste comorile ce sunt împrăștiate pa la poalele și prin văile lor ascunse... Nici

o biserică, dintre cele multe și vestite ce am văzut în călătorie, n'a făcut asupra mea un efect atât de... cum se zice?... evlavios, cum m'am simțit călătorind prin această țeară fără păreche în lume.

Când am intrat în Elveția, venind din-spre Paris, se făcea tocmai ziua (26 August). O ceață deasă acoperea deal și vale. Abia târziu, pe la 7 ore, când am ajuns la Mumpfstein, soarele a împrăștiat boarea dimineții. Până atunci am tot intrat și eșit din tunele, cinci la număr. Aci de-odată ne vedem lângă Rin. Se înțelege, nu e așa mare, ca în Germania, dar' valea-i mai încântătoare, mai blândă; stânci abia înălțate în cursul său, ci udă numai livezi de un verde cum numai prin Belgia am mai văzut. Această parte a Elveției e de altfel cea mai fructiferă: are vie, pe-alocurea holde pentru grâne și pășuni mari... Trece de Basel și la 10 sântem în Zürich. Rămân singur, căci tovarășul meu de drum (Dr. Stefan Pop) grăbește, nu poate să stea prin Elveția. Ies din gara mare și șogomotoasă. Dau de o statuă: Alfred Escher, inginerul care a făcut una dintre cele mai mari minuni ale veacului, calea St. Gotthard. Orașul este înșirat pe marginea lacului și pe înălțimile ce împrejmuie lacul. O poziție cum nu mai întâlnisem. Și ce înfrățitate: camera, pentru care la Ostende ne-ar fi luat 14 franci, costa 3 franci; hamaciului pentru un serviciu, ce la Paris ar fi costat 2 franci, i-am dat 50 centime și încă am fost galant. Umblam pustiu, uitându-mă des mai ales la biserica în care a predicat Zwingli. M'am

oprit apoi pe podul râului ce ese din lacul Zürich, când zărește băile. Merg într'acolo. Coborind la casă, auz vorbind românește. Bucuria mea. „D-Voastră sunteți Român?” întreb pe doi tineri imberbi. Îmi spun numele. Erau din Craiova, pare-mi-se Jidani, deși numele suna destul de românește. I-am întrebat de sunt pe aici băieți „de ai nostri”, înțelegem: din Ardeal. „Mi-au spus că da. Ii pot întâlni la „Metropole”, cafe-neaua cea mai elegantă. Alerg într-o răsufare. Băieți de ai nostri n'am întâlnit, am dat însă de „Tribuna”, pe care de când sunt, n'am ceit-o cu atâta aviditate. De trei săptămâni aproape, nu mai știam „ce e nou pe la noi”... După amezai am dat și de studenți români ardeleni, vechi cunoscuți (Tiberiu Eremie și I. Maxim dela Brașov). „Mi-au scris vieța ce duc Românii de acolo. Rău și aici, ca și la Paris și Bruxelles: ei sunt divisați în două grupuri; se combat unii pe alții și astfel în cele naționale numai cu greu se poate face câte ceva, ba adese-ori nimic, ori numai rău. Îndeosebi în ceea ce privește viața socială, sunt lucruri detestabile de înregistrat despre unii, cari își uită demnitatea și nu adese-ori compromis prin faptele lor chiar numele de Român. Din fericire pentru noi, cei din Ardeal țin mult să dreagă, cât au stricat alții... Despre un bucovinean mi-s'a spus, că umblă în societatea... Ungurilor. Cîndătovarășie! Românii țin bun prietășug de altfel mai ales cu Italianii, între cari prin „Replia” și graiu viu s'a făcut o excelentă propagandă. Profesorii nu prea fac politică, cu ocaziunea deselor excur-

sioni științifice și de plăcere sunt însă bune ocazii de a-i angagia și pe ei în discuțiuni politice. Dintre foile locale, singură „Neue Zürcher Zeitung” se ocupă și cu chestiuni mai îndepărtate, ca chestia naționalităților din Ungaria. Scrie în fa- vorul nostru.

*

Ca panoramă, după Bosfor privit din înălțimile Constantinopolului, n'am văzut ceva mai variat și mai larg, de cum e priveliștea de pe Uetliberg, un deal înalt ce stăpânește întreaga regiune a lacului Zürich. Te urci pe el cu trenul, un tren ce urcă în măiestre serpentine. Vezi de acolo întregul oraș și toate satele de pe marginea și apropierea lacului. O priveliște admirabilă: lacul albastru, cărui casele albe de pe margine îi servesc ca pervaz ce se perde în-spre îngustimea lacului, în ceața din care se desface șirul lung și albastru de munți cu zăpadă, al căror virfurii mai însemnate sunt Tödi (3100 m.), Ahrhorn (4200 m.) Lungfrau (4100 m.) etc.

Am așteptat aici un asfințit de soare: câteva clipe de o puternică emoțiune, în care admiri mai ales intensivitatea culorii. Soarele este roșu ca jericul, și mare cât fundul unui butoiu mare. Și cerul întreg din apropierea lui e roșu, ear' virful de munte, d'asupra cărui apune, este scădat într-o lumină gălbue. Când se coboară, stă câteva clipe întocmai ca o căciulă roșie uriașă pe virful ascuțit al muntelui — pare-mi-se Wetterhörner...

crul ce imediat aveau să-l facă, de sine se împușcă, prin aceea, că o parte a presei maghiare a interpretat fals atât situația în genere, cât și mai ales în special însemnătatea venirii la Pesta și demersurile urmate aici de membrii comitetului; mai ales „Pester Lloyd“ s'a distins cu comentarii și știri neexacte și nebasate, așa că toți erau foarte indignați, cetind mistificările menite a seduce opiniile politice din țeară și străinătate. Văzând această indignare a membrilor comitetului național, dl Pázmány s'a oferit el de sine că va rectifica erorile debitate de „Pester Lloyd“ și a scris redacțiunii ziarului amintit o notă de informație exactă. „Pester Lloyd“ însă n'a dat loc rectificării. Prin aceasta s'a dat o dovadă nouă despre reaua credință a presei maghiare.

Văzând membrii prezenți ai comitetului, că dl Velici nici n'a venit, nici n'a trimis nici o înștiințare, presupuneau că are greutăți nevinșate, în urma cărora nu-și poate părăsi casa sa; astfel la orele p. m. s'a hotărât a nu mai trăgăna chestia mulțumirii și a preda adresa omagială de mulțumire ministrului de resort (de justiție) cu subscrierile celor prezenți.

Astfel s'a exmis de nou o deputație în paravanul dnilor Dr. V. Lucaciu și Iuliu Gorgianu, cari la orele 5 s'au prezentat în palatul ministrului de justiție și au fost primiți imediat de ministrul Erdélyi. Cu acest prilegiu dl Dr. V. Lucaciu a predat adresa cu următoarea cuvântare:

„Excelență! „Pământul atins de ger își perde fertilitatea, puterea sa productivă și nu se pot desalta în el puterile naturale, din cari iutre înfructurări normale flori plăcute și roade deosebite se produc, când însă razele soarelui binefăcător alungă răceala și gerul, pământul se redobândește puterea sa productivă și îmbracă lumea în haine sârbătorești. „Iuimile noastre, Excelență, au fost atinse de gerul amărât al durerilor și al suferințelor nemiloase, și ființa noastră morală, încătușată fiind lungă vreme, n'a dat nici un semn de viață publică, precum știa că de mai înainte și precum știe și de acum pentru binele patriei, mândria poporului român și mărirea Tronului glorios. „În această stare fiind noi, deodată am simțit călătura făcătoare de viață, din razele grației suverane a Maiestății Sale, care ne-a deschis ușile temniței și ne-a redat libertatea.

„Ființa noastră morală a reînviat sub inspirația farmecului divinei libertăți și a răscălit drepturile sale. Și acum în posesia acestei scump teaur al vieții omenești, eată că se produce în mod spontan o bucurie plăcută și dulcească a virtuților omenești, când cugetele și toate simțirile noastre de lealitate și de mulțumire din primul moment al eliberării noastre se îndreaptă către Tronul glorios al Maiestății Sale și acum își cere dreptul de expresiune, înaintea aceluiași preafalt Tron, prin o adresă omagială iscălită de cei ce ne-au împărțit de grația preafaltă și pe care Vi-o dădău cu toată onoarea Excelenței Voastre, cu respectuoasa rugare, să binevoiți a o subterne cât se poate de curând Maiestății Sale, preabunului nostru Monarch. Eară pentru leala conlucrare a Excelenței Voastre în executarea preafaltului ordin

Sus pe Uetliberg sunt două hoteluri mari, pline mai ales cu Englezi, de cari în jurul lacului Zürich sunt nu mai puțin ca 20.000. Niște Italieni cântă veseli pe veranda hotelului. Tenoristul este un băiat de o frumusețe rară și hăzliu, că înveșelește toate de oameni. După două-trei cântări, urmează să părăsă să adune bani. A, p'acel refuză! Pentru 10 centime îți zice două-cinci grație; ear după ce au adunat destul, nu mai cântă, ci se pun la o masă, beau și se ce boieri! Umblă toți în costum național. Se uitau cu atăta milă la mine, văzându-mă béd... lapte.

Am plecat îndrăg pe înserate. În societatea noastră era un Neamț din Berlin, corespondent la un ziar american, spunea el. N'au văzut de când sunt un cap mai ciopârțat de „Schläger“ și sabie. Era ca un tetroș. Călătorise prin toată Europa. Ne povestea tocmai despre Italieni, înjurându-i că erau urdari și porci. Istoria de despre ei se scurgea atât de fără perdea, că damele cari erau cu noi în compartiment, au eșit toate asfalte roșii până în urechi. El nu s'a genat însă de aceasta, ci povestea înainte cu o rară bucurie.

Când am ajuns jos în oraș, o vedere frumoasă ni se înfățișa: lacul luminat de lună, reflectându-se în luciul apei sale și casele din jurul lacului iluminat cu electricitate.

De altă lume-i pe-acolo!

Russu Șirionu.

„maiestatic, primiți și Excelența Voastră expresiunea recunoștinții noastre.“

Cu acestea ministrul a primit adresa omagială și a răspuns foarte emoționat, promițând în termeni prevenitori și categorici, că imediat, fără nici o amânare, va subterne adresa omagială de mulțumire nu numai, ci, în conțelegere cu ceilalți membri ai guvernului Maiestății Sale, o va înșoți cu o călduroasă recomandare, ca nu numai să fie preagrățios primită, ci să poată fi chiar încușăți eliberații despre înalta rezoluțiune, că Maiestatea Sa a primit omagiul și mulțumita.

După aceasta a urmat o lungă conversațiune, din care s'au putut convinge, precum și din conversațiunea avută cu Bánffy, că chestiunea română a ajuns a fi băgată în seamă, ca un factor serios, ba important chiar în constelațiunea politică a monarchiei habsburgice. Atitră dela bărbăția, tactul și înțelepciunea politică a conducătorilor, că nimbul cauzei se nușufere, ci mai virtos să cucerească din ce în ce mai mult.

Astfel s'au petrecut lucrurile din momentul eliberării iubitorilor nostri Martiri și până la depărtarea lor din Budapesta. Orice alte informațiuni contrare acestora sunt tedențioase ori neexacte.

Corespondentul.

Din Blaj.

Grațierea martirilor. — Corectarea disciplinară contra profesorilor gimnaziali. — Afacerea maturanților.

Vestea neașteptată despre grațierea scumpulor nostri martiri cu iuțala fulgerului a pătruns în orașul nostru.

„Sunt liberi“, era salutul tuturor. O mișcare neobișnuită era prin Blaj în ziua de 17 Septembrie. Prieten la prieten grăbia cu neastâmpăr ca să-și împărtășească el cel dintâiu această noutate surprinzătoare. Bucurie între bătrâni, bucurie între tinerime. Nu știam să plâng sau se rid și eu dimpreună cu fiii iubitorilor martiri: elevii Domide și Velici, văzându-i atât de emoționați, când li-am împărțit că părinții lor sunt liberi. Atari sentimente nu se pot descrie, ci numai simți. Toți am sârbătorit ziua aceasta, ca pe un augur al unei ere mai bune pentru poporul nostru și aducându-ne cu plăcere aminte de martirii nostri, li-am urit multă viață și tărie, ca să-și poată vedea realizat mărețul ideal, pentru care atăta au avut de a suferi.

Onorații cetitori ai „Tribunei“ își aduc aminte, că înalta stăpânire încă în vară a luat la răspundere corpul profesoral dela gimnaziul nostru, denunțat fiind, că cu ocaziunea intronizării metropolitului Mihail, studenții ar fi cântat pe strade cântări oprite.

Corpul profesoral, surprins de această învinuire, în conferința din 30 Iulie a. c. a remonstat bărbătește, că cât timp a fost tinerimea sub conducerea sa, nu s'a cântat nimic ce ar fi fost oprit.

La această remonstrare înaltul ministru a fost așa de cuminte, că s'a sisteză introducerea cercetării disciplinare contra profesorilor.

Nu așa însă a făcut cu maturanții. Toți credeam, că pedeapsa ce li-s'a dictat din partea corpului profesoral li va mulțumi pe Excelența Sa. Dar se putea așa ceva, când e vorba de Români? Dl ministru poate — la recomandarea reprezentanților d-sale, trage din gura peste hotărârea profesorilor și în 25 I. c. comunică direcțiunii gimnaziale, că amânarea dela examen nu se poate considera ca pedeapsă. Cu toate acestea din grație li-se concede la 19 dintre maturanții mai puțin păcătoși ca să poată face examenul în 7 și 8 Octombrie a. c. Aceia sunt următorii: Băies Iuliu, Fodor Victor, Galea Nicolae, Manoilă Gregoriu, Moldovan Simion, Precup Alexandru, Rus Aurel, Muntean Alexandru, Sântimbrean Ioan, Șerban Wilhelm, Vețan Iuliu, Măcelar Mihailă, Mărginean Ioan, Marcu Augustin, Pop Aurel, Steriu Diamandi, Chirilă Ioan, Pop Valeriu și Suciu Ioan; ear 14 pe cari corpul profesoral i-a pedepsit cu depunerea examenului în Decembrie, sunt scoși cu totul dela gimnaziul nostru și se îndrumază ca să suplice pentru a pute face examenul la un alt gimnaziu. Eată numele acolora: Bredicean Tiberiu, Blajan Victor, Ghelner Eugen, Lazar Eugen, Macavei Victor, Mateiu Ioan, Micu Vasile, Moldovan Alexandru, Pantea Eugen, Roșca Ioan, Sasbeș Valeriu, Șimonca Eugen, Teslăuan Octavian și Vasina Toma.

Cine se mai poate îndoi, că acestea nu sunt semne de împăciuire? Să torturezi 33 părinți și tot atăția tineri pentru o copilărie. N'a fost oare destulă pedeapsă situația lor îngrijitoare din Iunie și până acum?

Ce pedeapsă fi mai trebuie unui tiner, decât atunci când se vede împedecat în alegerea carierei sale. Într'adevăr, că pe toți Românii fi va amări această judecată atât de aspră, dată unor tineri, cari n'au păcătuit nimic. Crede dl ministru, că pe calea aceasta se infiltrează în tinerime iubirea de patrie, așa cum o înțeleg cei dela putere? Dacă da, atunci tare se înșală. Raportor.

Congresul studenților dela Câmpulung.

Câmpulung, 12 Sept. 1895.

Congresul studenților din acest an a fost al XVI-lea și a rămas cel mai bun și cel mai însemnat, după cel din anul trecut, ținut la Constanța.

Guvernul, din motive ușor de înțeles, a refuzat a da studenților cel mai mic ajutor.

Așa ministrul cultelor nu a voit să dea, ca în toți anii, bilete de liber percurs, ear ministrul de interne, deși a făgăduit și chiar a asigurat pe delegații studenților că va aproba suma de 3000 de lei, votată de comuna Câmpulung, pentru ținerea congresului, cu toate acestea sosită la Câmpulung studenții afară, că suma numită e neaprobă și asigurarea ministrului a fost o simplă tragere pe sfoară cum s'ar zice pe aici.

Cu toate acestea, studenții hotărâse să țină congresul cu cheltueala lor. Și în acest fapt stă importanța congresului, că administrația nu a avut nici cel mai mic amestec binevoitor.

Congresul a durat 3 zile, în 8, 9 și 10 Septembrie.

În ziua primă deschizându-se congresul și alegându-se president dl Istrate Dragomirescu, dela Iași, s'a cetit o lungă depeșă adresată M. S. regelui în care studenții mulțumindu-I pentru iubirea ce totdeauna a arătat-o tinerimii, li arată recunoștința sa pentru vorba bună ce, după-cum se crede, ar fi pus-o M. Sa în înțelegerea dela Ischl pentru eliberarea întemnițaților.

Cele dintâiu două zile se petrec cu conferențe științifice ținute de studenții Zosiu, Tamara, Spineanu și Capiteanu. Toate foarte bine studiate și preluate. Apoi se votează un proiect de reorganizare a asociației generale a studenților, și de înființarea unui cerc de studii sociale în București, în care chestia națională să ocupe primul loc. Duminică după amiază s'a ținut „conferința națională“, la care au luat parte toți ce are Câmpulungul mai inteligent și mai independent.

La deschidere, studentul N. Brânzeu, propune de president pe simpaticul student Răscanu dela Iași, care ca delegat al comitetului național studențesc a cucerat anul trecut Italia făcând apostolatul cauzei naționale pe la toate universitățile din Italia.

Propunerea a fost primită cu vii aplauze.

După cuvântul de deschidere, ia cuvântul earăși stud. N. Brânzeu și amintind dreptul și datorita ce au studenții de a se interesa de Românii ce sunt afară din regat, li conșură să nu părăsească această cauză, ori-câte pedeci le vor pune, ori-câte injurii li-s'ar adresa. E chestiune de onoare a tinerimii, ca după-ce ea a fost aceea, care a dat alarma, care a atras atenția lumii asupra situației anormale de peste munți, acum mai ales a faceta lupta ar fi mai mult decât o tradare. Salută tinerimea naționalistă, care în totdeauna a știut să fie la înălțimea misiunii ei. Amintește apoi despre eliberarea întemnițaților și exprimă bucuria ce trebuie să o simțim împreună cu ei.

Dar atrage atenția congresului, că pentru masa cea mare a poporului român nu s'a făcut nici o îmbunătățire, nu s'a șters nici o lege din cele asupritoare, nu s'a realizat nici unul din punctele programului național.

Eliberarea martirilor, nu este decât un picur de mângâiere pentru o mare de suferințe și această puțină mângâiere se dărește numai fidelității și alipirii față de înaltul Tron.

Deci lupta va trebui continuată încă cu mai mult foc și la această luptă se vor angaja de sigur și cei eliberați și datori suferinței nădăd în faptă și noi tot spriginul și entuziasmul nostru. Apoi în aplauzele frenetice s'a conșurat cetește următoarea adresă către eliberați.

Iubiți conducători!

Eliberarea voastră a umplut de bucurie și fericire inimile noastre și împreună cu voi și frații nostri de peste munți, simțim întreaga mulțumire ce o aveți pentru această isbândă datorită voiniciei și patriotismlui vostru luminat. În grațierea voastră, noi vedem triumfând prima dată lealitatea și fidelitatea poporului român față de Dinastia și Tronul în-

părăteș. În liberarea voastră noi vedem răsunată nedreptatea și insulta ce vi-s'a adus în neomenosul proces al Memorandului, ear șovinismii maghiari vor înveța de aici, că contra dreptății și a păcii generale, zadarnice sunt svârșirile unei gaudomanii neputincioase. Trecutul vostru, ne este destulă garanție, că întorcându-vă în sinul poporului veți continua lupta, cu același foc și cu aceeași bărbăție până când veți cuceri deplin libertatea Românilor din Transilvania și Bănat. În aceasta luptă măreată aveți tot spriginul și devotamentul nostru.

Pentru studenții univers. întrușiți în al XVI. congres la Câmpulung în 10 Sept.

Cetește apoi o telegramă adresată dlui V. A. Urechia, în care fi mulțumește pentru interesul ce poartă cauzei naționale. Urmează ceteșirea conferinței dlui Răscanu, despre activitatea d-sale în Italia. Cetește scrisori de ale fostului ministru Ferrari, Luigi de Palma, Angelo de Gubernatis și alți bărbai pe cari i-a interviuat în drumul seu. Asemenea ni-a adus scrisori și salutări din partea colegilor italieni. Raportul d-sale se primește cu căldură și se hotărârește de congres a mulțumi studenților din Florența, și Roma, asemenea altor fruntași din Italia.

Dl C. G. Ionescu observă, că lipsesc dintre noi colegii din Transilvania și Bucovina. Motivul acestei absențe, îl află în cele întemplete la 14 Sept.! Crede de prisos a mai protesta contra faptuitorilor și se mărginesc a trimite colegilor de peste munți în numele congresului următoarea scrisoare:

Studenții universitari români dela Viena, Graț, Budapesta, Cluj și Cernăuți.

Iubiți colegi!

Întrușiți în al XVI-lea al nostru congres, constatăm cu durere, că voi nu sunteți și de astă dată în mijlocul nostru. Avem convingerea, că acele cauze ce v'au îndemnat să stați acum departe de noi și să ne priviți cu rezervă, vor dispăre cât de curând și vom fi fericiti să vă salutăm earăși pe pământul României libere.

Primiți, fraților, salutările noastre, însoțite de asigurări, că noi n'am încetat și nu vom înceta a lupta cu aceeași dragoste și devotament pentru cauza națională, ca și mai înainte.

Studenții universitari din București și Iași

Dl Nic. Brânzeu revine de nou asupra proiectatului congres internațional dela 1896 la București și îndeamnă pe studenți să părăsească această idee. Arată mai multe mijloace prin cari s'ar pute realiza această idee. Propune o comisiune de 3 membri, cari să iee această chestiune în mână. Congresul primește cu însuflețire și alege pe dnl Tamara, Balănescu și Ciurea. Vorbeste apoi studenții Balănescu, Tamara și Manea, cari aducând chestiunea învățământului primar și secundar în legătură cu chestia națională, analizează proiectul ministrului de instrucție, și constată în el tendințe antidemocratice și antinaționale; propune deci o moțiune de protestare, angajând tinerimea a lupta contra realizării și votării acestui proiect.

La orele 5 conferința națională se închide, rămânând ca raportul comitetului să se citească în București la o întrunire studențescă.

N. Brânzeu.

Din Șoimuș.

Știri de grațieri. — Reuninerea de temperanță. — Un fond. — Știri economice.

Sosind vestea despre eliberarea iubitorilor nostri martiri, poporul din Șoimuș a fost foarte surprins și bucuria ce le-a cauzat această veste nu se poate descrie. Vineri la 20 a l. c., din incidentul acesta a adus jertfă de mulțumire lui Dumnezeu, și s'a făcut rugăciuni la sf. biserică, pentru sănătatea și îndelunga viață a preabunului nostru împărat și Rege Francisc Iosif I, care s'a îndurat de a-i grația pe scumpulor nostri martiri.

În 22 I. c. Reuninerea de temperanță din Șoimuș a ținut adunarea sa generală, cu care ocaziune membrul acesteia, dl Iosif Liuba, a cetit o frumoasă disertațiune despre cumpătarea în mâncare și beutură.

Mai mulți locuitori din comună s'au deobligat să are un dărab însemnat de loc gratuit și a-l sâmăna cu grâu și trifoiu pentru a pune basă la fondul ce se va înființa aici pentru spriginirea și ajutorarea pruncilor ce doresc a se aplica la măiestrie.

Acțiunile institutului de credit și economii „Șoimușana“ sunt gata, litografate foarte frumos, original naționale, și se împart la toți cei-ce le-a solvit deplin valoarea lor nominală.

Trifoiarele sunt foarte frumoase, a rodit bine; cea mai mare parte sunt deja cosite, acum începe cu trieratul (îmblătitul), cei cari n'au sâmănat trifoiu se uită cu milă la bo-

gatele roade ce le obțin cei cu socoteală bună.

Tovărășia agricolă a adunat la maza zinu de bucate foarte mult grâu, și va cumperi și sâmăntă de trifoiu, pentru-ca să aibă de unde vinde la primăvară celor-ce nu i produs sâmăntă bună și curată de mătăsă.

Corespondentul.

Cronica politică.

(Învingerea antiliberalilor.) Dintr'un articol mai mare al lui „Politik“ din 24 Septembrie extragem următoarele:

Noi de sigur nu tragem la îndoaie aptitudinile lui Dr. Lueger pentru oficiul la care năsuște să ajungă; din contră, noi știm aprea talentul seu nu de toate zilele, circumspecția lui politică, tactul lui, care aci cu deosebire trage în cumpănă, rara lui însușire de a se și orienta în toate chestiunile ce privesc viața și administrațiunea comună. Găsiți însă Dr. Lueger în partidul seu propriu acel fond de puteri de muncă și de spirit de creațiune, cari necondiționat se cer, pentru-ca, pe deoparte să facă imposibilă opozițiunea liberală, ear pe de altă parte să mulțumească publicul cel mare? Promisiuni s'au făcut prea multe, pentru-ca realitatea să permită împlinirea tuturor. Nu va fi aceasta primul motiv pentru o nouă nemulțumire, care ar pute forma simbul destrămării partidului?

Nu autoritatea personală și voința firmă a lui Dr. Lueger a ținut încheiate până acum pe cele mai heterogene elemente, ci în prima linie puternicul impuls, comun tuturor, de a scutura cu ori-ce preț jugul liberalilor. Ear acum, când a succed această și prin urmare a căzut de sine cel mai principal mijloc de cimentare, acum devine acută întrebarea, dacă legătura de până acum va dura și mai departe în partidul antisemit și cât timp va dura? Episodul din districtul al X-lea, unde Dr. Lueger a voit să impună Schoenerianilor un candidat lor neplăcut, este în privința aceasta foarte instructiv. Naționalii denegară simpla ascultarea, și puseră candidatul lor propriu și învinseră la alegere cu ajutorul liberalilor. Acest incident ni se pare nouă a nu fi fără însemnătate simptomatică pentru viitor. Odată nău nu mai poate opri procesul de discompunere al liberalilor, stă mai presus de ori-ce îndoaie. În o regiune a acestui partid, până la îndoaie puteră, nu mai s'a gândit. Ce mai s'a gândit în el se va desface — precum s'a întâmplat aceasta în alegerea din districtul al X-lea — și se va aplea la german-naționali. Ear față de acestia Dr. Lueger încă astăzi poate aplica rugăciunea: „Doamne mântuiește-mă de amici mei...“ După o deschilnire a german-naționaliilor, sau chiar numai după o câncipare a acestora de sub comuna conducere a lui Dr. Lueger, nu i-ar rămâne acestia decât să-și facă propriu, care se împarte în două corpi, în cel antisemitic pure et simple și în cel creștin-social. De cel dintâiu, care se caracterizează prin numele lui Schneider și Bergani, este sigur Dr. Lueger. Despre creștin-sociali însă n'am putea afirma aceasta. O mare parte din ei sunt profesioniști săraci și năcăjiți, cari în desperata lor luptă pentru existență s'au alipit la partidul antiliberal, fiindcă asteptau el cu poștă de ameliore a stării lor materiale. Dacă însă acești profesioniști ar fi înșelați în așteptările lor, atunci de sigur ar trece la social-democrație. Minoritatea, care ar mai rămâne încă, de pe acum, gravitează spre conservatism, sau, precum zic liberalii, spre „clericalism“, care deja astăzi exerciază o deosebită atracție pentru cei mai buni bărbai ai mișcării antiliberale, ca Dr. Porzer și Dr. Pattai. Dacă deci nu-i va succede dlui Lueger să desvitalize o neobișnuită putere de creațiune pe victorioasa sa carieră de conducător, care astăzi intră într'un nou stadiu și dacă nu-i va succede să concentreze prin ideile sale puterile centrifugale ale partidului seu, atunci și regimul seu va fi numai un stadiu de tranzițiune, ear pământul pe care l'a lucrat cu atăta trudă, va fi lăsat de alții. Însă ori-cum va fi viitorul, câștig mare și trainic, rezultă deja astăzi învingerile din Viena a antiliberalilor.

gerea totală a liberalilor, cari nici vor mai putea înfrâna; pentru ei vocabil începutul sfârșitului.

CRONICĂ

Sibiu, 27 Sept. i.

În temniță. Temnița din Cluj tot n'a rămas goală. Acum și-au început acolo osândii dnl Simeon Nicoră, Ioan Gaia, Basil Moră și Ștefan Florean, osândiți toți în ultimul proces de presă intentat pentru adresa de ade- rență către autorii Replicei.

Liturgie pentru martirii eliberați. Ni-se scrie din Vistea-superioară: Duminică în 10 Septembrie a. c. s'a făcut și în biserică noastră o slăvire de mulțumire lui Dumnezeu pentru sănătatea înaltului împărat, care s'a în-

Deschidere de local!

Îmi permit a aduce la cunoștința p. t. publicului, că 'mi-am deschis în

Piața-mică Nr. 33,
un

DEPOSIT DE FĂINĂ

al morii de vapor Johanna din Alba-Iulia,

asortată cu toate soiurile de pâstăioase de cea mai bună calitate. Tot aci se poate căpeta de două ori pe zi pâne proaspătă atât albă cât și neagră.

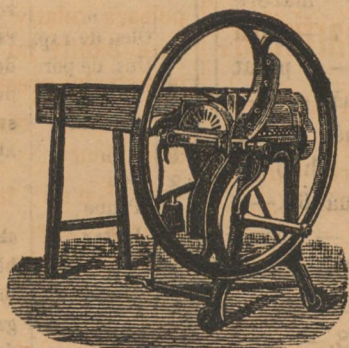
Asigurând p. t. publicului un serviciu foarte prompt, pe lângă prețurile de concurență cele mai ieftine, rog pentru vizite numeroase și subscriu cu toată stima [2700] 3-6

Emma Markovitch,

deposit de făină al morii de vapor Johanna din Alba-Iulia

en gros & en detail

Piața-mică Nr. 33.

Tăietoare de nutreț!

Tăietoare de napi!

Pentru agricultură!

Tăietoare de nutreț — Tăietoare de napi

Mașini curățitoare de mazărice și neghină (Tiere)

Mașini de sămănat în rînduri

Sfirmitoare de poame și struguri

Teascuri de vin și poame

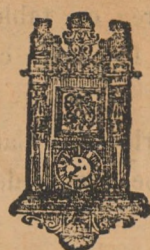
Se află în deposit la

ANDREIU RIEGER,

Prima fabrică ardeleană de mașini agricole și turnătorie de fer.

SIBIU.

[2546] 11-12

Oroloage, lanțuri de oroloage, giuvaere, prețioase, de aur și argint, provăzute cu marci oficiale reg. ung.

Cel mai mare și mai frumos deposit

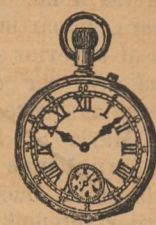
de tot felul de oroloage bine regulate. Numai oroloage veritabile elvețiene cu prețuri a la fabrică numai pe lângă plățile în bani gata în

atelierul de orologerie

a lui

IULIU ERŐS,

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 3.

Oroloage remontoar de argint pentru bărbați și femei cu și fără capac dublu 7, 8, 9-10 fl.

Oroloage remontoar de nikel pentru domni veritabile elvețiene 3 fl. 50 cr., foarte fine, cu marca Urania 5-6 fl.

Oroloage remontoar de nikel pentru domni veritabile elvețiene cu capac dublu 5 fl., foarte fine marca Urania fl. 5.50.

Oroloage rusești de argint veritabil de tula 9 fl., cu capac dublu și încrustate cu aur, anker 15-16 rubine 12-20 fl.

Oroloage remontoar de aur pentru dame cu sticlă de cristal 15 fl., cu capac dublu (masiv) împreună cu cutia 20 fl.

Oroloage remontoar anker de argint pentru domni cu capac dublu foarte masiv, toate 3 capacele de argint 10-16 fl.

Oroloage remontoar anker de aur pentru domni cu sticlă de cristal cu capac dublu 22-30 m. împreună cu cutia dela 30-37-50 fl.

Oroloage bune de părete, închise, cu mecanism de bătut mergend 36 oare, cu gravură frumoasă, veritabile de Schwarzwald 3-4 fl.

Deșteptător veritabil american în căsuție de nikel cu și fără dată, deasemenea foarte bune 2-3 fl.

Orologiu cu pendul veritabil vienez, tras odată merge 8 zile, cu și fără mecanism de bătut 10-13 fl.

Lanțuri de argint și brățare pentru doamne dela 1 fl. 50 cr. până la 4 fl., inele de argint și double 30-80 cr.

Cersei de aur cu brilliant simili frumos împreună cu cutia 4 fl. 50 cr., cu diamant veritabil 22-36 fl.

Lanțuri de argint bărbătești pentru civili și militari dela 2 fl. până la 4-5 fl., medalion de argint dela 30 cr. în sus.

Inele de aur bărbătești și femeiești dela 5-10 fl., lanțuri de aur femeiești 11-24 fl., bărbătești dela 25-50 fl.

Afară de cele sus amintite am tot felul de articli de acest soi precum și

mărfuri optice

Ochelari numai cu sticlă fină de cristal dela 40 cr. până la 14 fl., de oțel, nikel, double și aur.

Comandele din afară, indicând numărul sau trimițend sticla cea veche se execută bine și repede în mod specialist.

Lorgnete, ochianuri de câmp 4 fl. 50 cr. — 13 fl., foarte fine achromatiche.

Reparaturi de oroloage și obiecte optice se execută în modul cel mai conștient, bine și ieftin.

Mărfuri neconvenabile se schimbă în decurs de opt zile sau la cerere se înapoează banii. Împachetarea se computează în prețul speșelor proprii, la comande de oroloage cu pendul rugăm a se alătura 5 fl.

Oroloage de buzunar dela 2 fl. 50 cr., până la specialitatea cea mai excelentă am de tot soiul în deposit, de aur, de argint, nikel, albe și de goldin. (Un orologiu goldin cu capac dublu, cu căsuție foarte frumos gravată 6 fl.)

Rugându-mă pentru comande cât de multe, semnez cu toată stima

IULIU ERŐS,

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3

[8] 14-52

Pentru oroloage noue și reparaturi garanție cinstită de 2 ani!

Numai fabricatele cele mai fine, serviciul cel mai solid și conștient!!!

Diplomă de onoare.

Institut Tipografic T. L. Albini, Sibiu.

Diplomă de onoare.

Se recomandă a executa următoarele:

OPURI ȘI BROȘURI

Placate

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE CUNUNIE

Carte și epistole

Circulare și preț-curenturi

Note

Mare deposit

de cuverte, cerneală, recușite de scris, ceară de pecetluit etc.

Comandele din afară se efectuează repede.

Bilete de vizită după plac și cerere

Biblioteca populară a „Tribunei“

Diferite cărți științifice și literare
Elegant legate sau broșurate.

Dicționar

român-german și german-român.

Strada Măcelarilor 21.

Librărie românească în Sibiu

Strada Măcelarilor 21.